

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Iu dex potest dupliciter in iudiciis offendere

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Iudicis peccata. 387

ministerio, &c.) & quod tolerentur in officiis publicis. Primum enim horum periculum habet annexum subuersione: iuxta illud Apostoli: modicum fermentum totam massam corruptit: & propterea inhibitum est. Secundum autem derogat dignitati fidei, & idcirco est interdictum. Quædam autem si absque contemptu non sunt seruata, ex incuria aut aliqua causa rationali, saltem secundum transgressorum iudicium, tolerari possunt ut coenasse cum eis, aut balneatum simul esse, vocasse ad curam ægritudinis, & similia. Spectandum siquidem est ad tria. Primo, ad obedientiam, cui non contravenitur si desit contemptus. Secundo, ad finem præcepti, qui est, ne fides fideliū pericula corruptionis exponatur, contra quem fieret, si familiaritas, aut illorum super Christianos præfectoria quælibet permitteretur.

Tertio, ad alium finem præcepti, s. dignitatem fideliū seruandam: contra quam fieret, & per illorū officia publica & per azymorum illorum comedionem, & per conuiua, ipsis enim tanquam diuina profertibus nostra abominantibus, Christiani quasi prophanos se exhiberent, illis deferendo. Et omnibus consideratis secundum diuersitatem temporum, locorum, & personarum est iudicandum, saluando semper tria prædicta.

In deo potest duplicitate in iudiciis offendere.

Iudicis peccata sunt in duplice differentia, quædam nanque sunt contra diuinum vel naturale ius: quædam contra ius positivum. Et peccata quidem iudicis prima principalia sunt quinque. Primum est, iudicium iniustum in toto vel in parte. Secundum est, iudicium temerarium, quando sine sufficientibus testibus, documentis & iuriis ordine quo ad necessaria

Aa 4 iudicat

iudicat, etiam si eveniret inde iententia iusta: quia non debet iudicare nisi ex sufficientibus ad iudicium. Tertium est iudicium usurpatum, quando vel non sibi subditam personam, vel opus non sibi subditum (puta occultum) iudicat. Quartum quasi extra iudiciale est iniusta remissio poenae: quando scilicet iudex etiam si princeps fuerit, relaxat poenam homicidii, mutilationis, latrocinii, & huiusmodi in damnum reipubli-
cæ, aut partis. Magnum siquidem reipubl. nomenclatum communiter infertur, quum mali impunes euadant, quia crescunt mali: & qui sunt mali aut ad malum proni, audent perturbare, vulnerare, occidere, &c. Nec excusat communicatio poenæ in pecuniariam, nec pax à parte habita, quoniam princeps est custos iusti: ita quod absque rationabili causa vultus huiusmodi vocatis clementiis peccatum mortaliſſimum incurrit, nam reus est homicidiorum, &c. consequentium. Quintum est, negatio seu dilatio iustitiae præsertim petitæ. Dico autem præsertim petitæ: quia tenetur etiam nō petitam iustitiam facere, vigilando & inquirendo, ac purgando Rempublicam malis hominibus punitionibus. Sed tanto grauius peccat petitam negando, aut procrastinando iustitiam: & tenetur de expensis & damnis illorum quibus negatur vel differtur sine rationabili causa. Et quodlibet horum quinque est peccatum mortale, quia est iniustitia: quæ ex suo genere est mortale peccatum. Annexa autem peccata sunt innumera iuxta multitudinem causarum, quæ possunt iudicem inducere ad aliquid dictorū. Potest namq; ex odio vel vindicta, ex auaritia, ex amicitia alicuius, ex ambitionem, ex ignorantia culpabili, ex timore mundano, &c. incurtere hæc peccata. Ex positivo autem iure, siue canonico, siue civili, siue municipali, tot incurrit peccata, quod transgrediuntur prohibita. Quæ nō tenetur confes-

for

Judicium temerarium. 389

for scire, sed ipsi iudices tenentur scire quæ spectant ad officium suum. Et propterea ipse seipsum probet, si est iudex ordinarius, si violauit quæ sunt ordinarii. Et si est iudex delegatus, si violauit quæ sunt delegati: puta petere aut recipere præter esculenta paucorum dierum, expensas in casu: quia Ecclesiasticus tenetur restituere de rescripto in vi c. statutum. & cum ab omnibus de vi. & honestis clericis. Secularis autem non potest præter esculenta plusquam quatuor aureos recipere: si causa excedit centum aureos, ut ciuiiles leges statuunt. Sed haec sint exempli causa dicta, ipsi de seipsis loquantur.

Temeritas in iudicio evitanda est, et potest verti in peccatum.

Iudicium temerarium (quo homo quicunque sine sufficienti certitudine iudicat proximum de anno seu intentione) peccatum est, quia nemo debet diffinituè afferere etiam in suo corde quod nescit, in præiudicium præsertim alterius. Et si iudicat proximum de peccato mortali peccat mortaliter: quia sine sufficienti causa despicit proximum, & in corde suo dat illi iniuriosum locum absque rationabili causa. Si autem iudicat de peccato veniali, aut de mortali, non assertiuè in corde suo determinat, quamvis credat firmiter & temerarie, non peccat mortaliter: quia non diffinituè iudicat, sed venialiter, magis & minus graviter iuxta qualitatem signorum testimandi, & assertus in alio dispositi. Vbi quoque pro timoratis conscientiis, memento discernere inter iudicium operis, & iudicium personæ. Nam si quis non plus sciens audit aliquem maledicentem (puta in mala hora) aut videt aliquem excentrem aliquem turpem actum, & credens actus huiusmodi esse secundum se peccata mortalia, iudicat illos peccati mortalis, non incurrit

A a s peccatum